

ΕΘΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ

Α Π Ο Φ Α Σ Η **Αριθ.40/27.1.2009**

Σήμερα ημέρα Τρίτη 27 Ιανουαρίου 2009 και ώρα 11:00 το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης συνήλθε σε συνεδρίαση, στην οποία παρέστησαν ο Πρόεδρος του ΕΣΡ Ιωάννης Λασκαρίδης, ο Αντιπρόεδρος Νέστορας Κουράκης και τα μέλη Εύη Δεμίρη, Τρις Αυδή-Καλκάνη, Γιάννης Παπακώστας, Κωνσταντίνος Τσουράκης, Κωνσταντίνος Αποστολάς.

Ιστορικό-Νομική θεμελίωση

1. Το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης ασχολήθηκε με την ενδεχομένη από την εταιρεία με την επωνυμία **ΔΙΚΤΥΟ Α.Ε.** ιδιοκτήτρια του τηλεοπτικού σταθμού **ΔΙΚΤΥΟ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ** Νομού Σερρών, παραβίαση της ραδιοτηλεοπτικής νομοθεσίας.
2. Η συζήτηση της υποθέσεως πραγματοποιήθηκε την 20^η Ιανουαρίου 2009.
3. Το Συμβούλιο έλαβε υπόψη του τις ακόλουθες διατάξεις:
 - I. Το άρθρο 15 παρ. 2 του Συντάγματος της Ελλάδας, κατά το οποίον η ραδιοφωνία και η τηλεόραση υπάγονται στον άμεσο έλεγχο του Κράτους. Ο έλεγχος και η επιβολή των διοικητικών κυρώσεων υπάγονται στην αποκλειστική αρμοδιότητα του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης που είναι ανεξάρτητη αρχή, όπως ο νόμος ορίζει.
 - II. Το άρθρο 9 παρ. 2 του Π.Δ/τος 77/2003, κατά το οποίο τα πρόσωπα που αναφέρονται στις εκπομπές πρέπει να απολαμβάνουν δίκαιης, ορθής και αξιοπρεπούς συμπεριφοράς και δεν επιτρέπεται η προσβολή της προσωπικότητας, της τιμής και της αξιοπρέπειάς τους.
 - III. Το άρθρο 4 παρ. 1 στοιχ. β και ε του Ν. 2863/2000, κατά το οποίον το ΕΣΡ ελέγχει την τήρηση της ραδιοτηλεοπτικής νομοθεσίας και επιβάλλει τις από το άρθρο 4 παρ. 1 του Ν. 2328/1995 προβλεπόμενες κυρώσεις.

Αιτιολογικό

Εκ των στοιχείων του φακέλου των ενώπιον του Συμβουλίου τούτου ισχυρισμών του νομίμου εκπροσώπου της εταιρείας με την επωνυμία **ΔΙΚΤΥΟ Α.Ε.** ιδιοκτήτρια του τηλεοπτικού σταθμού **ΔΙΚΤΥΟ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ** Νομού Σερρών του υποβληθέντος υπομνήματος και της παρακολούθησής της εκπομπής ΣΤΟ ΣΤΟΧΑΣΤΡΟ της 2.1.2008, προέκυψαν τα ακόλουθα: Παρουσιαστές: κα Μαρία Νάβαλη,

δημοσιογράφος και κ. Αθανάσιος Αραμπατζής, δημοσιογράφος και ιδιοκτήτης του εν λόγω τηλεοπτικού σταθμού. Πρόκειται για μια εκπομπή σχολιασμού της επικαιρότητας σε τοπικό και εθνικό επίπεδο. Οι παρουσιαστές στην αρχή συζητούν για τη νίκη του Πανσερραϊκού και την άνοδό του σε κατηγορία, για τους ξένους εργάτες στις Σέρρες, για προσωπικές τους εμπειρίες, για το διορισμό τοπικού παράγοντα στο νοσοκομείο Σερρών, για τα επεισόδια στο πανεπιστήμιο και την έννοια του ασύλου, για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια και τα ιδιωτικά σχολεία, για τη FYROM και το θέμα της ονομασίας της, για την Αμερική και τον παρεμβατισμό της, για την έννοια της δημοκρατίας εν γένει.

- Μ.Νάβαλη: Λοιπόν, είπατε για τα σωστά Ελληνικά να σας θυμίσω.

- Αθανάσιος Αραμπατζής: Ναι! Λοιπόν..

- Μ.Νάβαλη: Τι έγινε; Μιλάει κανένας πολύ σωστά ή πολύ χάλια;

- Αθανάσιος Αραμπατζής: Πολύ ωραία. Λοιπόν, έχετε υπόψη σας ότι εγώ είμαι υπέρ των καθηγητών, υπέρ των δασκάλων και αγαπώ πάρα πολύ και τουλάχιστον τους δικούς μου δασκάλους. Αυτοί όλοι από το νηπιαγωγείο μέχρι το πανεπιστήμιο που γνώρισα, για όλους εκφράζομαι μετά σεβασμού και με ευλάβεια. Και τουτ' αυτό ισχύει και για όλους τους δασκάλους σήμερα και για όλους τους καθηγητές. Τους σέβομαι, τους εκτιμώ διότι είναι οι άνθρωποι οι οποίοι κτίζουν της κοινωνίας το παλάτι. Είναι οι άνθρωποι, οι οποίοι στα παιδιά μας διαδίδουν, μεταφέρουν τις γνώσεις. Είναι οι άνθρωποι οι οποίοι παίρνουν ένα παιδί το οποίο είναι απελέκητο, κούτσουρο, και το κάνουν ένα ωραίο έπιπλο. Διότι αυτό το σκοπό έχει η παιδεία, η εκπαίδευση, όχι μόνο να σε μεταδώσει γνώσεις αλλά και να σε κάνει καλό χαρακτήρα, με ήθος κτλ. Και εκ πεποιθήσεως σέβομαι το έργο των εκπαιδευτικών, των δασκάλων. Πάρα πολύ το σέβομαι. Δυστυχώς, όμως οι συνδικαλιστές δεν πολύ με αγαπούν. Γιατί δεν με αγαπούν δεν ξέρω.

- Μ.Νάβαλη: Το διευκρινίζετε, οι συνδικαλιστές...

- Αθανάσιος Αραμπατζής: Οι συνδικαλιστές. Και δεν θα έλεγα όλοι οι συνδικαλιστές, ορισμένοι συνδικαλιστές δεν με αγαπούν. Και σήμερα έστειλαν ένα γράμμα και λένε: « Η δεοντολογία στο απόσπασμα». Πώς με ρώτησες εκείνο, κάτι μου είπες;

- Μ.Νάβαλη: Τα σωστά Ελληνικά.

- Αθανάσιος Αραμπατζής: Τα σωστά Ελληνικά! [Ο κος Αραμπατζής ξεκινά να διαβάξει την πρώτη παράγραφο του κειμένου «Η δεοντολογία στο απόσπασμα» της Ε.Λ.Μ.Ε.Σ το οποίο βλέπουμε και στην οθόνη – το πλήρες κείμενο περιέχεται στο φάκελο – και σταματά στη λέξη «συκοφαντεί»] Πού τους βρίζω εγώ και τους κατασυκοφαντώ δεν το ξέρω. [Ολοκληρώνει την πρώτη παράγραφο] Και θα το λέω συνέχεια! Εμένα, εγώ δεν ήμουν στα Γιάννενα, εμένα 3-4 γονείς μου είπαν, εγώ δεν ήξερα τίποτα, ότι τα παιδιά τα πήγαν στα μπουζούκια, ύστερα λέει η Μαρία όχι στα μπουζούκια, σε ένα εστιατόριο. Σε ένα εστιατόριο! Αλλά μου είπαν ότι έφυγαν 4 η ώρα και έπιναν σφηνάκια και το ένα είχε λέει πονοκέφαλο, το πήρε η μάνα του και είχε πονοκέφαλο. Εγώ δεν ισχυρίζομαι ότι τα πήγατε στα μπουζούκια. τίποτα δεν ξέρω εγώ. Εμένα μου τα είπαν. Εμένα μου λένε πολλά πράγματα και ως δημοσιογράφος οφείλω να τα φέρω στην επιφάνεια. 3-4 γονείς με τηλεφώνησαν και μου είπαν, σας παρακαλώ κ. Αραμπατζή, πέστε το και το έγινε. Και αυτό ακριβώς είπα εγώ. Μετέφερα τι μου είπαν οι γονείς. [Ο παρουσιαστής συνεχίζει με τη δεύτερη παράγραφο και σταματά στη λέξη λογαριασμούς] Πολύ κακώς. Εγώ είμαι δημοσιογράφος. Δεν χρειάζεται να κλείσουμε τους λογαριασμούς. [Συνεχίζει και σταματά και πάλι στη λέξη «διακονεί»] Μήπως θα πρέπει να έρθω να σας ρωτήσω πώς θα κάνω το δημοσιογράφο; Αυτό λέγεται φασισμός. Στα δικτατορικά καθεστώτα φωνάζουν τους δημοσιογράφους και τους λένε πώς ν' ασκούν και πώς να διακονούν τη δημοσιογραφία. Στα ελεύθερα πολιτεύματα που έχουμε εμείς ο κάθε ένας λέει ό,τι

θέλει και κρίνεται από τον κόσμο. Κριτής όλων μας είναι ο κόσμος. Ούτε είναι ο δημοσιογράφος σταθερός. Άμα λέω βλακείες δεν θα ακούει κανείς. Αύριο ελάτε εσάς τους συνδικαλιστές να σας πάω στη Λαϊκή Αγορά. Θα το δείτε εκεί πέρα τι θα λέει ο κόσμος. Αύριο ραντεβού 8 η ώρα στη Λαϊκή Αγορά. [Συνεχίζει να διαβάζει τη δεύτερη παράγραφο ώσπου φτάνει στη φράση «έξεστι Κλαζομενίοις ασχημονείν»] Προσέχετε εδώ. [Το έγγραφο προβάλλεται στην οθόνη] Πούντο το στυλό... Το στυλό. Γιατί προχτές είπα τα στυλά και ήταν λάθος. Δεν κλίνεται το στυλό. Θα σταματήσω εδώ, τα σωστά Ελληνικά. Το έγγραφο αυτό γράφει [δείχνοντας το τέλος του εγγράφου εκεί όπου υπάρχουν τα ονόματα των εκπροσώπων των συντακτών του κειμένου]: «Για το Δ.Σ. ο πρόεδρος Κατσάνης Ζάχος και η γενική γραμματέας Σταυρούλα Σάββα. Βεβαίως δεν φέρει υπογραφάς και δεν ξέρω αν είναι πλαστό ή αν είναι έγκυρο. Κατ' αρχάς έπρεπε να φέρει υπογραφές. Αλλά εφόσον δεν φέρει, αν μεν είναι πλαστό τότε θα πω «ζητώ συγγνώμη». Αν όμως είναι έγκυρο θα ακούσετε τώρα εδώ πέρα. Από τον κ.Κατσάνη Ζάχο, επειδή δεν είναι φιλόλογος, δεν έχω την αξίωση να ξέρει το «έξεστι Κλαζομενίοις ασχημονείν». Η κυρία όμως Σταυρούλα Σάββα, η οποία έμαθα ότι είναι καθηγήτρια φιλόλογος και η οποία μου είπανε ότι πάλαι ποτέ ήταν και βαθμολογούσε παιδιά που έδιναν στο πανεπιστήμιο..

- Μ.Νάβαλη: Στις πανελλήνιες...

- Αθανάσιος Αραμπατζής: Στις πανελλήνιες... Έτσι μου είπαν, δεν ξέρω, είναι φιλόλογος, είχα την αξίωση να γνωρίζει ότι δεν είναι «έξεστι Κλαζομενίοις», είναι «εξεέστω»! Και σας παρακαλώ, δεν είναι «έξεστι», είναι «εξεέστω». Για φαντάσου κυρία καθηγήτριά μου, ένας μαθητής, ο οποίος το ξέρει καλύτερα από εσάς να έγραφε «εξεέστω Κλαζομενίοις ασχημονείν» και να του βάζατε X; Για σκέψου ένα παιδί να κόπηκε από σας, διότι δεν γνωρίζατε ότι δεν είναι «έξεστι» αλλά είναι «εξεέστω»; Έτσι γίνεται λοιπόν. Ο Αιμίλιος Κλαύδιος, ο οποίος υπήρξε ένας σοφιστής Ρωμαίος, εις την Ποικίλη Ιστορία του αναφέρει ότι «εξεέστω Κλαζομενίοις ασχημονείν». Και όχι «έξεστι». Ίσως βέβαια το έχετε ακούσει αυτό, διότι κάποιος αγράμματος πολιτικός το 1951, ο λεγόμενος Σοφοκλής Βενιζέλος, τον οποίο ο Γεώργιος Παπανδρέου είχε πει ότι είναι αχθοφόρος ενός μεγάλου ονόματος, για να αμυνθεί ο Σοφοκλής Βενιζέλος το 1951 είπε «έξεστι Γεωργίω Παπανδρέου ασχημονείν». Αλλά εκείνος τόσα γράμματα ήξερε, δεν ήταν όπως ο πατέρας του, ήξερε πολλά πράγματα, δεν είναι «έξεστι», είναι «εξεέστω»!

Για λοιπόν, κυρία Σταυρούλα, ως φιλόλογο σας κρίνω, για σκέψου λοιπόν ένα παιδί στην έκθεσή του να έγραψε «εξεέστω Κλαζομενίοις» και σεις να το πατήσατε ένα X και το παιδί αυτό να είναι εργάτης γης! Εεεε; Μπορεί να έγινε αυτό το έγκλημα. Τι, τι μας λέει ότι δεν έγινε αυτό το έγκλημα; Πού το βρήκατε εσείς «έξεστι», είναι «εξεέστω»! Αν δεν ξέρετε, ελάτε να με ρωτήσετε, εγώ θα 'ρθω εκεί να σας κάνω μάθημα. Και αμισθί κιόλας. Όχι σαν μερικοί που παίρνουν και λεφτά, καθηγητές. Εγώ και αμισθί! Προσφέρομαι να σας τα μάθω τα Ελληνικά. Διότι ξέρω πολύ καλά Ελληνικά, ξέρω ναι! Ε, λοιπόν, άιντε τώρα να βγείτε να τα πείτε στον κόσμο. Για σκέψου λοιπόν, ένα παιδί στην έκθεσή του να έγραψε «εξεέστω» και σεις να το βάλατε X και το παιδί αυτό να μη μπήκε στο πανεπιστήμιο. Εεε; Πού το βρήκατε το «έξεστι»; Κι απ' τον κύριο Ζάχο δεν έχω αξίωση. Διότι ο άνθρωπος νομίζω είναι φυσικός, μαθηματικός, δεν ξέρω. Αλλά εσείς, μου είπατε ότι είναι και φιλόλογος, «έξεστι»; Και πώς είστε προεδρείο στο Ε.Λ.Μ.Ε.Σ., πώς το λέτε εκεί πέρα Ελεμέδες; Για σκέψου λοιπόν αυτό το παιδί μπορεί να είναι το δικό μου παιδί αυτό! Το δικό μου το παιδί έτσι το έγραψε σε μια έκθεση, «εξεέστω». Πού το βρήκατε το «έξεστι» εσείς; Είναι «ΕΞΕΣΤΩ»!!!! Τα Ελληνικά είναι δύσκολα, σας το έχω πει. Γι' αυτό ρωτώ: Ποιο, τι φιλολογία έβγαλες; Για σκέψου! Προχτές πήγα, ήμουν στην Ανάβυσσο, πήγα και είδα τα παιδιά, έκτη Λυκείου, πώς το λένε...Λέω, ρε παιδιά, για πέστε μας

τους χρόνους του «τυγχάνω». «Τυγχάνω, ετύγγανον, τυχήσω...» Τυχήσωωω; Θα πάρω τους καθηγητές όλους, θα τους στείλω εκεί, θα τους στείλω πρόβατα να βόσκουν! Τυχήσωωω; Και φτάσατε Γ' Λυκείου; Τυχήσωωω; Για πες μου, λέω, τους χρόνους του «λανθάνω»; Πώς κάνει ο μέλλοντας; Μμμ... Και είστε ογδότη, πώς το λέτε, γιατί ογδότη το ξέρω εγώ.

- Μ.Νάβαλη: Τρίτη Λυκείου...

- Αθανάσιος Αραμπατζής: Τρίτη Λυκείου... Ποιοι ανόητοι σας έχουν δώσει, λέω, σας έχουν φέρει σ' αυτήν την κατάσταση; Ποιοι ανόητοι σας έδωσαν αυτήν την εικόνα, εσείς να είστε Τρίτη Λυκείου; Εεε; Όστε «έξεστι», εεε; Κι εγώ που έγραψα «εξέστω», γιατί με κόψατε; Εγώ που το ήξερα και σεις θα είστε και κριτήτρια...

- Μ.Νάβαλη: Κριτής.

- Αθανάσιος Αραμπατζής: Κριτής...

- Μ.Νάβαλη: Βαθμολογήτρια...

- Αθανάσιος Αραμπατζής: Βαθμολογήτρια... [Συνεχίζει ο κ. Αραμπατζής με την Τρίτη παράγραφο του κειμένου και σταματά στη λέξη «αναλώσιμα»] Άλλο τα αναλώσιμα. Δηλαδή όλα τα φτηνά πράγματα είναι και αναλώσιμα; Γιατί το «και» είναι συμπλεκτικός σύνδεσμος. Το σίδερο είναι αναλώσιμο; Το τρώμε; Τι είναι, αβγά είναι; [Ο κ. Αραμπατζής ολοκληρώνει την τρίτη παράγραφο και προχωρά στην τέταρτη. Ξαφνικά σταματά.] Κατ' αρχάς έχετε πολλές από πάνω μέχρι κάτω, έχετε πολλά θαυμαστικά. Όπως ξέρετε τα θαυμαστικά εκφράζουν θαυμασμό του λέγοντος, αναφώνηση, έκπληξη. Για όλα αυτά τα πράγματα εκφράζετε θαυμασμό δηλαδή;

- Μ.Νάβαλη: Πώς προέκυψε πάλι το θέμα; Καιρό είχατε να ασχοληθείτε με αυτό.

- Αθανάσιος Αραμπατζής: Αφού το έστειλαν σήμερα.

- Μ.Νάβαλη: Ναι, αυτό λέω. Πώς προέκυψε πάλι σήμερα;

- Αθανάσιος Αραμπατζής: [Στρέφεται πάλι στο κείμενο, συνεχίζει την τέταρτη παράγραφο και σταματά ξαφνικά πάλι]. Α, συγνώμη λέτε εδώ «Ο σύλλογος γονέων και κηδεμόνων αποδοκιμάζει τα λεγόμενα του κ. Αραμπατζή...» Εδώ είστε ψεύτες. Ο σύλλογος εδώ δεν τολμά να πει το όνομά μου. [Δείχνει την ανακοίνωση του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων του 5^{ου} Γυμνασίου Σερρών –περιέχεται στο φάκελο]. Μήπως ο συντάξας αυτή την επιστολή ήξερε ότι ήταν για τον Αραμπατζή και δεν τολμούσε και έβαλε το σύλλογο; Δεν αναφέρει μέσα... εδώ είστε ψεύτες, δεν αναφέρει το όνομά μου. Με περιγράφει. Αυτός είμαι. Αλλά δεν τολμούν να το πουν. Εσείς πού το βρήκατε ότι «αποδοκιμάζει τα λεγόμενα του κ. Αραμπατζή»; Εδώ λέει: «Καταγγέλλεται δημοσιογράφος από το Σύλλογο Γονέων και Κηδεμόνων του 5^{ου} Γυμνασίου Σερρών.» Ο ιστορικός του μέλλοντος δεν θα ξέρει ποιος είναι αυτός αφού δεν θα έχει το όνομα. Εδώ είστε ψεύτες. Ψεύδεστε εδώ. Σας πιάνω... Στο άλλο που σας συνέλαβα εκεί το «εξέστω», να το λέτε «έξεστι»; Ξέρετε πώς λέγεται. Δεν θα πω εκείνο που είπε ο Λιανός, ο καθηγητής, ότι αγράμματοι είναι οι καθηγηταί του Πανεπιστημίου. Εγώ θα πω αμόρφωτοι. Επιτρέπεται, φιλόλογος εσείς, ήσασταν και βαθμολογήτρια; Να βγείτε στο κανάλι εδώ, πώς το λεν, πάρτε 51500, να μας πείτε. Είναι δύσκολα τα Ελληνικά, έχω πει, πάρα πολύ δύσκολα είναι, πάρα πολύ δύσκολα τα Ελληνικά. Και σιγά σιγά, όταν γράφετε σε μένα, θα απευθύνεστε μετά σεβασμού, μετ' ευλάβειας, θα ρωτάτε πολλούς καθηγητές να συντάξετε ένα έγγραφο, πολλή προσοχή θέλει με μένα, πάρα πολλή προσοχή, πάρα πολλή... Πότε θα διαβάσετε, αφού φτιάχνετε συνδικαλισμό; Εγώ σας θέλω στα γράμματα, συνδικαλιστής τι θα πει; Και δεν δουλεύετε κιόλας; Οι συνδικαλιστές, λέει, δεν θα κάνουν και δουλειά, δεν ξέρω λίγες ώρες κάνουν, κτλ. Δεν θέλω συνδικαλιστές, εγώ θέλω τα παιδιά μου να μαθαίνουν γράμματα, άμα θέλω να τα μάθω συνδικαλισμό, θα τα στείλω στο Μεξικό, στη Βενεζουέλα. Εκεί που είναι δημοκρατικές δυνάμεις, στην Κούβα θα τους στείλω. Συνδικαλισμό δεν θέλω! Γιατί το μάτι μετά δεν θα καταλαβαίνουμε ότι είναι καλό, το

μάτι πότε βλέπει, πού είναι η καρδιά, πού είναι το πάγκρεας. Θέλουμε καλό γιατρό, δεν θα πηγαίνουμε 5 φορές να μην κλείνει το στόμα στον οδοντίατρο ύστερα. Δεν θα κλείνει το στόμα...[Αφηγείται μια ιστορία κάποιου φίλου, ολοκληρώνει την ανάγνωση της τετάρτης παραγράφου και τονίζει την τελευταία φράση] «Αυτά έλεγε ο Βολταίρος, κύριε Αραμπατζή;» Κόμμα. Λοιπόν; Το κόμμα τι χρειάζεται εκεί πέρα; Όχι δεν έλεγε αυτά ο Βολταίρος και επειδή δεν έλεγε αυτά και έλεγε αυτά γι' αυτό εγώ σας το διαβάζω όλο. Και σας προκαλώ να βγείτε τώρα. Πώς εσείς λέτε «έξεστι» ενώ είναι «εξέστω»! Για σκέψου το παιδί αυτό που έγραψε «έξεστι» και το κόψατε το παιδί αυτό. Τι έγκλημα αυτό. Εγώ δεν θα κοιμόμουν ποτέ στη ζωή μου. Ποτέ! Ποτέ. Εεε; Άχνα. «Εξεστι»;» «ΕΞΕΣΤΩ». [Συνεχίζει με την ανάγνωση της τελευταίας παραγράφου και σταματά στη φράση «υπερτάτη αξία»] Εμένα κάθε μέρα με βρίζεις κ. Πρόεδρε της Ε.Λ.Μ.Ε.Σ. Παπατζή με έχεις πει, τι δεν με έχεις πει. Κάθε μέρα επιστολές. Και τις δημοσιεύουν όλες οι εφημερίδες. Εγώ δεν φαντάζομαι να θυμώνω, να οργίζομαι γιατί ξέρω ότι πάντα οι μικροί ασχολούνται με τους μεγάλους.

[Στη συνέχεια διαβάζει την ανακοίνωση του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων του 5^{ου} Γυμνασίου Σερρών σχολιάζοντας κάποια σημεία. Αναρωτιέται, λοιπόν αν ο σύλλογος είναι υπαρκτός γιατί δεν φέρει υπογραφές, επαναλαμβάνει ότι δεν αναφέρεται το όνομά του, τονίζει ότι σέβεται και αγαπά τους καθηγητές και τους δασκάλους γιατί ήταν και ο ίδιος από οικογένεια εκπαιδευτικών και ανακαλύπτει κάποια λάθη στην επιστολή σχετικά με τη χρήση της Ελληνικής γλώσσας]

- Μ.Νάβαλη: Πήρε κάποιος τηλέφωνο και λέει ότι οι καθηγητές Γυμνασίου δεν βαθμολογούν γραπτά Πανελληνίων...

- Αθανάσιος Αραμπατζής: Δεν είπα, μου είπαν ότι η κυρία καθηγήτρια αυτή ήταν πάλαι ποτέ, αν εσφαλμένα μου είπαν, ζητώ συγγνώμη γιατί δεν είπα κάτι κακό. Λέω αν ήταν, αν ήταν, εντάξει. Αλλά μπορεί να βγει η ίδια και να μας πει, ήταν δεν ήταν. Δεν το ξέρω. Τώρα, τι θα γίνει τώρα;

- Μ.Νάβαλη: Για ποιο πράγμα; Το «εξέστω»;

- Αθανάσιος Αραμπατζής: Βεβαίως.

- Μ.Νάβαλη: Είναι τόσο σοβαρό; Τι σημαίνει; Για πείτε μας αλήθεια...

- Αθανάσιος Αραμπατζής: «Ας επιτρέπεται». Είναι απρόσωπο ρήμα.

- Μ.Νάβαλη: Όλη η φράση;

- Αθανάσιος Αραμπατζής: «Επιτρέπεται στους Κλαζομενίους να ασχημονούν». «Ας επιτρέπεται», κανονικά. Όχι «έξεστι», «εξέστω». «Το επιτρέπουμε».

- Μ.Νάβαλη: Δηλαδή τους αφήνουμε να λένε αυτά που λένε.

- Αθανάσιος Αραμπατζής: Οι Κλαζομενίοι ήταν ένας λαός της Μικράς Ασίας που πήγαν στη Σπάρτη, μια ομάδα. Και τι έκαναν αυτοί; Πώς βγήκε αυτό;

- Μ.Νάβαλη: Για να καταλαβαίνουμε κι εμείς που δεν τα ξέρουμε

[Εξηγεί λοιπόν ο κ. Αραμπατζής πώς προήλθε η φράση: Οι Κλαζομενίοι γέμισαν τα αγάλματα της Σπάρτης με σκόνη, με καπνό, οι κάτοικοι εξαγριώθηκαν και στράφηκαν στους 5 εφόρους της Σπάρτης. Οι έφοροι απάντησαν «Εξέστω Κλαζομενίοις ασχημονείν», δηλαδή άσ' τους να κάνουν ό,τι θέλουν, αυτούς δεν τους υπολογίζουμε.]

- Αθανάσιος Αραμπατζής: Πόση ετοιμότητα πρέπει να έχω! Πόσα πράγματα πρέπει να ξέρω εγώ; «Εξέστω Κλαζομενίοις ασχημονείν», κύριοι Ελεμέδες. Κύριοι Ελεμέδες! Αν υπήρχε κράτος θα σας είχαν πάρει τα πτυχία ΠΙΣΩ. ΞΑΝΑ ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ, ΣΤΑ ΝΗΠΙΑ, στην αρχή. Λάθος. Έτσι ήταν πάλαι ποτέ. Έτσι λειτουργούν τα κράτη. Τέτοια κράτη θέλω, με σοβαρότητα. Με σοβαρότητα. Μία φιλόλογος να βγαίνει δημόσια να λέει «έξεστι Κλαζομενίοις». Ο σύλλογος των καθηγητών εκφράζεται. Εκπροσωπείτε 1200 καθηγητές. Τους προσβάλετε! Με ποιο δικαίωμα; Τι είναι εδώ, τι είναι εδώ, κομματική οργάνωση βάσης είμαστε εδώ;

Είμαστε κομματόσκυλα; Εμείς τα κόμματα τα μισούμε, τα κόμματα. Τα αλητομαζώματα. Τα μισούμε, το λέει όλος ο κόσμος, τ' αποστρέφεται τα κόμματα, αλήτικα τα κόμματα, τώρα με τη Siemens τι θα γίνει, απα πα πα... Κάτι κώλοι δεν κάθονται καλά στις καρέκλες και βγαίνει κάθε ένας και λέει εμείς θέλουμε... και εμείς... [Ο κ. Αραμπατζής συνεχίζει σχολιάζοντας τα γεγονότα με τη Siemens καθώς και ένα γεγονός σε παιδική χαρά με αφορμή τηλεφωνική καταγγελία] «Έξεστι» πού το βρήκατε; «Έξεστο» είναι.

- Μ.Νάβαλη: Πολύ... μείνατε...

- Αθανάσιος Αραμπατζής: Γιατί δεν βγαίνετε κυρία Σταυρούλα Σάββα να μας πείτε; Γιατί; Μπορεί να κάνω λάθος εγώ και μπορεί να με κολλήσετε στον τοίχο. Σας το λέω να πάτε να το βρείτε, Αιμιλιανός Κλαύδιος, ο οποίος έζησε από το 170 έως το 235 μ.Χ., σοφιστής Ρωμαίος, αναφέρεται εις το βιβλίο του Ποικίλη Ιστορία, τι να κάνουμε. Βλέπετε ότι είμαι κι ΕΓΩ εδώ. Σας λέω και ΕΓΩ είμαι εδώ! Άχνα!! Όχι τι λέτε στο καφενείο και στους συλλόγους σας. Εδώ, ενώπιος ενωπίω, ενώπιον ενωπίω. Τι ωραία που είναι. «Έξεστι»; Και το δικό μου το παιδί που το έγραψε και τώρα δεν είναι στο Πανεπιστήμιο; Μμμ; Πώς το ξέρετε όλοι; Λάθος το ξέρετε. Το 99% το ξέρετε λάθος. Πρέπει να είμαι κι εγώ για να σας τα μαθαίνω. Πώς θα γίνει αυτή η δουλειά; Μέχρι τότε εγώ θα ζω για να σας τα μαθαίνω; Πρέπει να φύγω απ' αυτόν τον κόσμο. Ήδη είμαι 59 χρονών συν. Τι θα γίνει αυτή η δουλειά; Ποιον πρώτα να διορθώνω; Παίρνω τα χαρτιά σας και τρέμω. Τρέμω. Τι λάθη θα βρω. Ποιος ξέρει! Ένωσις Λειτουργών Μέσης Εκπαίδευσης Νομού Σερρών. Το Νομού πώς βγαίνει; Πώς βγήκε το Ν. Σερρών; Ε.Λ.Μ.Ε.Σ. Εσείς λέτε Νομού Σερρών. Το Ν πώς βγήκε; Πόθεν συνάγεται ότι είναι Νομός Σερρών;

- Μ.Νάβαλη: Πολύ λεπτομέρεια κοιτάτε.

- Αθανάσιος Αραμπατζής: Δεν μου λες, τι θα πει λεπτομέρεια; Όταν σε εξετάζει ο γιατρός τι θα βρει δηλαδή; Τη λεπτομέρεια, το άλλο το ξέρω κι εγώ. [Αλλάζει θέμα και διηγείται προσωπικές του ιστορίες σχετικά με ασθένειες και γιατρούς και ξαφνικά επανέρχεται] Λοιπόν τι θα κάνετε τώρα; Θα βγάλετε καμιά μπροσούρα να τη βάλουν όλες οι δημοκρατικές εφημερίδες του Νομού Σερρών; Αυτά που λέω γιατί δεν τα γράφετε στις εφημερίδες; Κι εγώ λέω, γιατί δεν τα γράφετε; Να τα γράφετε! Ο Βολταίρος. Πού τον ξέρετε τον Βολταίρο, εσείς; Εγώ σας τον είπα. Τα κόμματα σας ποτέ δεν πίστεψαν στο Βολταίρο. Πίστεψαν;

[Η συζήτηση αλλάζει. Οι παρουσιαστές συνεχίζουν την κουβέντα για διάφορα άλλα θέματα όπως το καθεστώς της Κίνας, τους Ολυμπιακούς αγώνες, τον αείμνηστο Παναγιώτη Κανελλόπουλο, την αισχροκέρδεια και άλλες προσωπικές ιστορίες]

.....

- Αθανάσιος Αραμπατζής: Λοιπόν, θέλω να ευχαριστήσω και τον κύριο που μας έκανε τις παρατηρήσεις. Λέει «καλά κάνετε που της τα λέτε» κλπ. Εμείς δεν θέλουμε να μας λέτε ούτε μπράβο ούτε καλά κάνουμε που της τα λέμε έξω από τα δόντια. Ούτε έξω από τα δόντια τα λέμε, ούτε μέσα από τα δόντια. Απλώς προσπαθούμε να κάνουμε τη δουλειά μας όσο μπορούμε καλύτερα και αυτά που λέμε να τα λέμε με ντοκουμέντα, με αποδείξεις. Ούτε κανένα έχουμε τη διάθεση να τον βρίζουμε ή να τον συκοφαντούμε ή οτιδήποτε να τον υποτιμούμε. Αλλά έχουμε δικαίωμα όμως όταν βλέπουμε πράγματα τα οποία δεν στέκονται είτε με τη γραμματική είτε με το συντακτικό το οποίο πρέπει να το σεβόμαστε, και ιδιαίτερα όταν είμαστε φιλόλογοι, όταν βλέπουμε τέτοιες αγραμματοσύνες οφείλουμε να τις επισημαίνουμε με δριμύτητα και σφοδρότητα. Βλέπετε και μόνο η σιωπή είναι ενοχή. Και δεν είναι μόνο συνδικαλίστρια. Φιλόλογος είναι. Τα παιδιά τώρα τι θα κάνουν; Η καθηγήτρια τους λέει «έξεστι» εγώ τους λέω «έξεστο». Τι θα γίνει τώρα; Ποιον θα πιστέψουν τα παιδιά; Τα παιδιά τώρα θα λένε η καθηγήτρια το είπε. Αλλά θα πάνε στο

πανεπιστήμιο, θα το γράψουν που θα δώσουν εξετάσεις, δεν θα μπουν στο πανεπιστήμιο και ύστερα ποιον θα πιάσουν, τους Ελεμέδες θα πιάσουν ,εεε; Άρα λοιπόν το πράγμα είναι πολύ σοβαρό. Δεν είναι...έτσι θα το πάρουμε επιδερμικά; Αβρόχοις ποσί; Τώρα εκείνο το «αβρόχοις ποσί» είναι και λίγο δύσκολο, το πώς γράφεται. Φαντάζομαι αν ρωτήσω 5-6 φιλολόγους να μην το ξέρουν . [Συνεχίζει την κουβέντα για τους φιλολόγους γενικά και σύντομα αλλάζει θέμα]

Ο τηλεοπτικός σταθμός κατά την 14.4.2008 ασχολήθηκε με σχολική εκδρομή μαθητών του 5^{ου} Γυμνασίου Σερρών και με πληροφορίες του περί μαθητικών εκτροπών. Τα σχετικά σχόλια προκάλεσαν την αντίδραση της Ένωσης Λειτουργών Μέσης Εκπαίδευσης Νομού Σερρών η οποία απέστειλε προς τα Μ.Μ.Ε. σχετική ανακοίνωση. Ο τηλεοπτικός σταθμός ασχολήθηκε με το εν λόγω έγγραφο κατά την 2.6.2008 και αναφέρθηκε με απαξιωτικούς χαρακτηρισμούς εις βάρος της γραμματέως της ως άνω Ενώσεως, Σταυρούλας Σάββα. Ενδεικτικές είναι οι φράσεις «για φαντάσου κυρία καθηγήτριά μου», «που το βρήκατε εσείς το έξεστι», «αν δεν ξέρετε, ελάτε να με ρωτήσετε, εγώ θα έρθω εκεί να σας κάνω μάθημα», «και αμισθί και όλας όχι σαν μερικοί που παίρνουν και λεφτά καθηγητές», «και πως είστε Προεδρείο στο ΕΛ.Μ.Ε.Σ. πώς το λέτε εκεί πέρα ελεμέδες», «γι' αυτό ρωτώ: ποιο, τι φιλολογία έβγαλες», κ.α. Πρόκειται αναμφιβόλως περί αναξιοπρεπούς συμπεριφοράς του τηλεπαρουσιαστή έναντι της αναφερθείσης κατά τη διάρκεια της εκπομπής καθηγήτριας. Για την εν λόγω εκτροπή ενδείκνυται όπως επιβληθεί στον τηλεοπτικό σταθμό η διοικητική κύρωση της συστάσεως. Μειοψήφησαν ο Αντιπρόεδρος Νέστορ Κουράκης και εκ των μελών ο Κωνσταντίνος Τσουράκης, κατά τους οποίους δεν θα έπρεπε να επιβληθεί καμία διοικητική κύρωση. Μειοψήφησε επίσης εκ των μελών η Εύη Δεμίρη κατά την οποία θα έπρεπε να επιβληθεί η διοικητική κύρωση του προστίμου των 15.000 ευρώ.

*Για τους λόγους αυτούς
Το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης*

Επιβάλλει στην εταιρεία με την επωνυμία **ΔΙΚΤΥΟ Α.Ε.** ιδιοκτήτρια του τηλεοπτικού σταθμού **ΔΙΚΤΥΟ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ** Νομού Σερρών τη διοικητική κύρωση της συστάσεως όπως τα πρόσωπα που αναφέρονται στις εκπομπές του πρέπει να απολαμβάνουν δίκαιης, ορθής και αξιοπρεπούς συμπεριφοράς, με απειλή επιβολής αυστηροτέρων κυρώσεων.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε κατά την 8^η Ιανουαρίου 2009.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Ε.Σ.Ρ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ